

въ Ипсела. Тамъ ги посрещнали императорскитѣ пазачи и ги попитали, какви хора сж и кжде отиватъ? Пжтницитѣ отговорили, че сж царски боляри въ Търново и желаятъ да се явятъ предъ императора Исака за една работа. Императорътъ заповѣдалъ да пустнатъ пжтницитѣ въ неговата крепость.

Асеновци предъ императора

Търновскитѣ пжтници се премѣнили въ новитѣ си боярски и военни дрехи и се явили предъ императора Исака. Тѣ казали, че сж управницитѣ на търновскитѣ крепости и земитѣ около тѣхъ. Като предали на императора нѣколко дарове и десетина добре охранени коне, пжтницитѣ казали, че сж братя Асеновци, на име Петъръ и Асѣнъ. Иматъ и трети братъ, Иваница, но той билъ още малолѣтенъ.

— Какво искате? — ги запиталъ императорътъ.

— Ние въ Търново, отъ Дунава до Стара-плавина, пазимъ народа отъ грабливи скитници, — отговорили Асеновци. Ала нашитѣ войници сж малко. Въ земята ни идатъ и стоятъ ваши войски и чинсвници. Отъ нѣколко време сж дошли бирници, които силомъ събиратъ данъци и взематъ цѣли стада добитѣкъ отъ българското население, безъ да плащатъ нищо на стопанитѣ. Народътъ е много осиромашѣлъ и е недоволенъ. Отъ негово име ние дойдохме до васъ да ви помолимъ за две нѣща: „да ни дадете земя, като нашъ имотъ, за да не могатъ да се бъркатъ въ него грѣцкитѣ бирници, 2) да ни разрешите да държимъ повече наша войска, каквато иматъ византийскитѣ боляри въ тѣхнитѣ окрѣзи, като ни признаете власть и право наравно съ тѣхнитѣ.

Императорътъ се намръщилъ. Той свилъ вежди и троснато отговорилъ:

— Не мога да ви дамъ ни земя, ни повече войска, нито равни права съ византийскитѣ боляри. Вие сте мои подчинени.